

Cenzúra a vojna – s vlastnými občanmi...

Branislav Michalka

2. marca 2022 ✚ *Spoločnosť*

Zdroj: youtube.com

Zázračne miznúci Covid-19, kvôli ktorému dusili dva roky takmer všetky vlády tzv. „slobodného sveta“ svojich občanov (a to až do úrovne koncentračných táborov v Austrálii), bol v mediálnej propagandistickej mašinérii s rýchlou blesku nahradený neutíchajúcim, 24-hodinovým informovaním (podľa latinského originálu – formovať, uvádzať do formy, tvarovať) o prebiehajúcom rusko-ukrajinskom konflikte.

V súvislosti s vytváranou mediálnou hystériou, ktorá čo do prevedenia akoby z oka vypadla online informovaniu o „pandémii“, kontinuálne pokračuje aj pohon na „dezinformátorov“ a „hoaxerov“. Ten však prešiel do vyššej fázy. Údajný „nezodpovedný fanatizmus“ odmietačov vakcinácie proti Covidu-19, bol medzitým pri love na hoaxerov obohatený o lahôdky z totalitnej terminológie, operujúce „vlastizradou“, „vojnovým štváčstvom“, „napomáhaním nepriateľovi“ či dokonca „sabotážou“ a „kolaboráciou“.

Zvláštne pritom je, že žiaden zo štátov EÚ, v ktorej teraz dospel hon na „dezinformátorov“ do štádia, keď im vlády v rozpore s právom blokujú vysielanie, či sa im dokonca vyhrážajú väzením, nie je vo vojnovom stave ani s jednou zo strán rusko-ukrajinského konfliktu.

Uvedme si zrkadlovú situáciu z rokov 2001 a 2003, keď USA napadli Afganistan a Irak. Vieme si predstaviť, žeby kvôli tomu v Rusku či iných nezúčastnených štátoch vypínali alternatívne informačné zdroje, prichádzajúce s hodnotením situácie v prospech USA a ich spojencov? Vieme si niečo také predstaviť dokonca v samotných Spojených štátoch, kde počas oboch invázií stabilne fungovali alternatívne médiá?

Je pochopiteľné, že štáty zúčastňujúce sa vojnového konfliktu selektujú informácie a šíria propagandu, a to všetky – bez výnimky, na jednej aj druhej strane. Akonáhle však začnú štáty, ktoré nie sú vo vojne a na ktorých území panuje hlboký mier zavádzať také opatrenia, akoby boli v stave vojny (a tieto opatrenia výnimočného stavu tu nemáme až od najnovšej lokálnej vojny, ale už dva roky, pričom teraz len súvisle pokračujú) je zrejmé, že v skutočnosti tieto štáty vo vojnovom stave sú. Avšak nie proti vonkajšiemu nepriateľovi, ale proti tomu domácomu. Takému, ktorého politické myslenie nezodpovedá oficiálnej propagande a ktorý sa snaží uchovať si myšlienkovú nezávislosť voči aktuálnym politickým trendom.

Sme svedkami pokračujúcej demontáže euforickej demokratickej fikcie z konca studenej vojny a inštalácie nového, zatiaľ zrejme prechodného polo-totalitného režimu, ktorý je ochotný a schopný využiť (a pravdepodobne aj vyrobiť) akúkoľvek zámienku na potlačenie reálne konzervatívnej, čiže európske tradície uchovávajúcej opozícii voči nastolenému globálnemu neomarxistickému ideologickému trendu.

Všimnime si, že ľavicovo-liberálne médiá (dnes všetky oficiálne médiá tzv. stredného prúdu) vytvorili obraz Putlera – Hitlera, ako akumulátora všetkých popretí neomarxistických ideí. A to bez ohľadu na jeho potenciálny hodnotový liberalizmus, ktorého atraktivnosť pre západných konzervatívcov spočívala len v tom, že bol petrifikáciou stavu západného liberalizmu z doby približne päťdesiat rokov dozadu. To však v novej propagande nehrá rolu, podobne ako žiadne fakty. Cieľom je vytvoriť symbol, dostatočne odporný (aj vizuálne), ktorý by stelesňoval a zahrňal všetky vlastnosti, ktorých sa nový režim potrebuje zbaviť. Takto, sústredené do jedného odporného bodu, sa môžu stať potom odstrašujúcim varovaním, že pokiaľ si niekto vyberie čo i len jedno z „negatív“ obsiahnutých v oficiálnom obraze Putlera-Hitlera, stane sa jeho potenciálnym sympatizantom a následne už aj „vlastizradcom“ a „sabotérom“.

Zdroj: youtube.com

Ste odporcom štátmi garantovanej a podporovanej LGBT propagandy? Tak ste „putlerovci“. Nie náhodou sa šírili médiami „zaručené informácie“, že Putler vyhotovil pred inváziou zoznamy ukrajinských transsexuálov a LGBT ľudí, ktorých budú chytať, a pravdepodobne aj mučiť a zabíjať. Každý konzervatívec, ktorý sa postaví proti LGBT mašinérii bude odteraz musieť počítat s tým, že bude konfrontovaný s nasledujúcim obvinením: Čo nevidíte kam dospelo zahrávanie sa s nenávisťou v Putleristane? Začína sa to kritikou modernej morálky a končí inváziou na Ukrajinu a vyhladzovaním transsexuálov! To by ste chceli?

A ďalej:

Ste za tradičnú rodinu? To je aj Putler! Ste proti EÚ? To je aj Putler! Ste proti liberalizmu? To je aj Putler – najväčší zločinec súčasnosti a šialenec, ako sa môžeme dočítať vo väčšine médií.

Chcete byť ako on? Či ho dokonca chcete tým podporovať? Aký je vlastne váš postoj k vojne na Ukrajine? Nie ste náhodou ruský špión? Okamžite dokážte svoju lojalnosť!

V románe *Hlava XX*. si všadeprítomný a podnikavý dôstojník Milo Mindenbinder vymyslí, že výdaj menáže pre vojsko v armádnej jedálni bude podmienený podpísaním vlasteneckého manifestu. Aby bola paralela so súčasnosťou dokonalá, pripomeňme, že popritom rozvíja čulé obchodné styky s nepriateľským nemeckým zásobovaním. Vojaci do radu podpisujú, veď sa chcú najesť. Až do chvíle keď sa zjaví major de Coverley, komicky slávybažný predstaviteľ južanskej aristokracie, ktorý si však uchoval archaické predstavy o hrdosti a

cti. Keď mu kuchár podstrčí listinu na podpísanie pred jeho strnulú sošnú tvár, major si vloží monokel do oka, prečíta text a nechá s údivom monokel vypadnúť. Potom s odporom a pohrdaním odsunie papier nabok. Rozkáže kuchárovi, aby mu okamžite vydal obed a vidiac prosebné pohľady vojakov, zareve: „A všetkým...!“

Každý, kto si chce uchovať hrdosť a česť, bude reagovať na prázdne „euro-vlastenčenie“ a propagandu liberálov, pre ktorých donedávna bolo (a v skutočnosti stále je) slovo „vlast“ len nadávkou, rovnako ako major de Coverley. Kto sa nechá vtiahnuť do mediálno-propagandistických hier globálnych elít, bude na ich konci pozerieť s rovnako hlúpym výrazom, ako pri zázračnom ukončení „pandémie“. Nezostane mu potom nič iné, len súhlasiť s výrokom Christophera Ferraru: „*Mnohí katolíci sa raz budú strašne hanbiť za to, čo robili počas covidu.*“

Tam však hanba napálených truhlíkov končiť nemusí a môže pokračovať. Ako veľmi trefne povedal jeden kňaz: „*Nezabúdajte, že tí, čo vás informujú o vojne na Ukrajine, sú presne tí, čo vás informovali aj o pandémii.*“

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/cenzura-a-vojna-s-vlastnymi-obcanmi/>